

De symbolo apostolorum XXII

culcari. Ad hoc Christi ab eo damnuz passi dixerunt. Cur debuistis domine pro his damnari: cum vobis h[ab]eo corde dimiserim? At ille: vestra remisio non sufficit mihi ad salutem: quia ditior erat ad soluendū q[uod] vos ad relaxandum: hec dicēs iussit dama restitui: et sic decessit. Exempli alius de beata virgine. Fuit q[uod]dam vir nobilis sed tyrannus totus erga suos et alienos ut omnes vindictam peterent a deo de eo: et hunc contigit ifirmari ad mortem. Qui aduocans episcopum loci illius pure confessus est: a quo pertinuit sibi saitatem apud deum impetraret. Qui ep[iscop]us q[uod] bonus erat obtinuit sibi sanitatem: postea tamen prius fidei et de cetero neminem ledere. Quo conualescere amplius idifferenter omnes ledit: ita ut non solum ei sed etiam episcopo omnes malediceret. Post iterum infirmatus est et oppressus igne sacro sicut prius a deo ut omnia eius membra arderent: et ut de vita desperaret. Vocavit igitur episcopum patens satisfactionem de fide non seruata ut iterum sanus fieret: qui renuit recedens cum indignatione. Appropinquante autem morte clamauit: et beatam virginem invocauit respiciens in celum vidit in aere pendente filium dei omnipotentis in cruce et matrem suam sibi astantem et orantem per se. At Iesus ait. Pater non possum facere. Ecce enim rursus crucifixit me et ostendit ei cicatrices sanguineas. Quod videlicet peccatorum igemuit exclamans voce magna. O bone Iesu si te crucifixi peccatis meis: matrem tamen tuam semper honorau. ieunauerat enim omni sabbato ad honorem beatae Virginis. Cumque sic clama ret audiret vocem Iesu dicentes matronati. Ecce mater dedi eum et sanus est. Qui postmodum ablata restituit et vita emendauit et laudabilis fine quenuit.

Incipit expositio super Symbo lum apostolorum.

Ru[m]is qui a viuit et credit in mendicarietur in eternum. Ioh. xi. Sciendum quod fides frequenter est predicanda fidelibus et ab eis diligenter custodienda: quia est fundamentum omnis boni. Unde Apostolus. Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter illud quod positum est: quod est Iesus Christus. id est fides Christi. Augustinus. Fides est bonorum fundamentum: fides est humanae salutis initium sine hac nemo ad filiorum dei numeri potest pervenire. Hebreo x. xi. Impossibile est sine fide deo placere. Ergo ut deo placere possumus: debemus habere fidem rectam integrum et firmam. Quia enim apostolus ad Hebreos. x. Justus ex fide vivit. An etiam Chrysostomus in tractatu de symbolo. Fides religiosi catholicorum est animi hostium vita fundamentum salutis eternae. Nos igit[ur] de fide ecclesie sumus locuturi. Tunc sciendum quod in symbolo apostolorum sunt xii. articuli. Nam numerus apostolorum: a quibus compositum est. Nam duodecim apostoli congregati descripserunt duodecim articulos fidei in primo concilio. de quod habet actu xvi. xv. Cuius prima diffinitio fuit data per beatum Petrum. Sed beatus Paulus non habet ibi quod tunc adhuc non fuit electus in apostolatum. Et postmodum articulus p[ro]tinet ad proximum. et alij sex ad filium. et quoniam vestiti ad spissitudinem. Propter quod notandum quod nullus hominem dubitare debet sed quilibet Christianus tenet credere unitates personarum: et unitatem essentiae divinitatis. Nec tamen curiose perscrutanda est beatitudinis trinitas; sed simpliciter credenda.

De symbolo apostolorum XXII

Bern. Scrutari hanc temeritas est cretere pietas. nosse vita eterna. Hoc autem beata trinitas multiplicitate per batur. Primo per sacram scripturam. Unde dicitur Gen. i. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram hoc est verbum patris ad filium et spiritum sanctum. Faciamus enim signat pluralitez personarum. imaginem in singulari signat unitatem essentie. Ita probat per autoritatem angelicam. Unde dicitur Isa. vii. Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth hic est deus exercitus. plena est omnis terra gloria eius. Hic enim canunt angeli in celo. dicunt enim ter sanctus sanctus sanctus. ad designandum trinitatem personarum. postmodum dominus deus ad designandum unitatem essentie. Item probat per Apollin. i. Job. v. Tres sunt qui testimonium dant in celo. pater verbus et spiritus sanctus. et hi tres unum sunt. Christus in evangelio dicit ut habeat matth. v. 17. Baptizantes vos in nomine patris et filii et spiritus sancti. Ita cognoscitur in creaturis. non tamen plene cognosci potest in aliqua creatura. Primo cognoscitur in sole. Unde Augustinus dicit. Tria sunt in sole. scilicet quod est id est substantia. quod lucet. id est splendor. quod calens. id est calor. Secundus procedit a sole et a splendori sic est de trinitate. Quia spiritus sanctus. procedit a patre et filio. Item in aqua. Per gratiam. Fons est per se. riuius fluit a fonte. stagnum generatur ab utroque. Item si speculum ponitur in aquam claram contra solem. tunc tres soles apparent. unus in celo et duo in radio. Sic inspiciendo sacram scripturam inuenimus trinitates personarum et unitatem essentie. Item magnitudo creaturarum et pul-

chitudo et utilitas creaturarum ad trinitatem pertinet in magnitudine de notatur dei patris potentia. in pulchritudine dei filii sapientia. in utilitate spiritus sancti bonitas. Querit circa predicta quare omnipotentia plus appropriatur patri quam filio vel spirituis sancto. cum tamen sit unus omnipotens. Unde anastasius. Omnipotens pater. omnipotens filius. omnipotens spiritus sanctus. Et tam non tres omnipotentes. sed unus omnipotens. Respondeo fratrem Augustinum de trinitate. Unde in creaturis solet notari defectus potentie in parte propter antiquitatem. In filio solet notari ignorantia propter invenitatem et inexpientiam. Et nomine spiritus sancti sonare voluntaria. Unde Isa. iiij. Qui esce ab homine cuius spiritus in naribus eius. Et ne putet sicut est in divinis sicut in creaturis. Patri non solus attribuitur potentia sed omnipotentia. ne videas senior. Et ob hoc dicit in symbolo. credo in deum patrem omnipotentem. Et filio attribuitur non solus sapientia. sed etiam omnis sapientia et scientia ne videtur minor et minus sciens aut minus expertus. Spiritus sancto attribuitur bonitas. ne putet crudelis aut vellemus. Unde ps. Spiritus bonus deducet me in terram rectam Eccl. xxvij. Spiritus mens super mel dulcis. De primo articulo fidei.

Quedam in deum patrem omnipotentem. creatorum celi et terrae. Isti primi articuli ponit beatum Petrus apollini quod opinetur distincte tres creditur trinitates. Quaz prima est de divina unitate. Cum dicit. Credo in deum. in singulari et non in plurali. Secunda de divina omnipotenti. Tertia de mundi creatione. cum dicit creare et credere. Credo in deum. Circa quod notandum quod est difference inter credere in deo. et credere deum et credere in deum. Secundum magistrum

scitentia p. libro. iij. di. xiiij. qui dicit:
Credere deo ē credere vera esse q̄ loq-
tur deo. qd etiā mali faciūt. et nos cre-
dim⁹ hoi: s̄ nō in hōmē. **C**redere deu⁹
ē credē q̄ ipse sit deo. qd etiā mali faci-
unt. **Q**uia s̄m beatū Jacobū. **D**emo-
nes credūt et cōtremiscūt. **C**redere in
deu⁹ ē credendo deu⁹ amare p affectu⁹.
et credēdo in eū ire sc̄z p bonū opus; et
credēdo ei adherere quātū ad toleran-
tiā mali. et credēdo christi mēbris icor-
porari quātū ad dilectionē pxiimi.
Patré oipotente. hoc est valde dulce
verbū hoi fidelī. **M**agna enī spes da-
tur hoi in verbo illo. **P**atri enī nunq̄
pōt deesse bona voluntas ad filios. pre-
cipue cū ipse s̄m Ap̄lin ē pater miseri-
cordiarū. Et s̄m dictū Eliae. xlī. **M**i-
nus obliuiscat filioꝝ suox q̄s mat̄ car-
nalis. **S**ic enī ait. **N**unqđ pōtmater
oblinisci ifantē sūnū vt nō miseriatur
filio vteri sui. **E**t si ipsa oblitera fuerit;
ego tñ nō obliuiscar tui. i māib⁹ meis
descripsi te. **L**ū aūtoipotens sitnō po-
test ei deesse potestas nō implendo bo-
na voluntate quā habet ad filios. **C**o-
tra hoc verbū vident̄ peccare q̄ tereli-
quūt deu⁹ p iniustān̄ rerū acquisitio-
nem et adherēt diabolo nō restituēdo-
res iniustas; credentes se fame mori si
deo cōfident̄ seruirēt. **E**vidēt enī cre-
dere q̄ diabolus melioris voluntati vel
potestatis sit ad pniidēdū eis qui sibi
seruūt q̄ deus. **Q**uō ergo et cū qua-
li fiducia dicunt tales i symbolo. **C**re-
do in deu⁹ patre oipotētem creatorem
celi et terre. id est. s̄m Augl. creatorem
Domīz rerū visibiliū et inuisibiliū. **S**cī-
dum circa hoc q̄ deus creavit tripli-
cem creaturā. scilicet pure spiritualeꝝ
vt angelos. pure corpaleꝝ vt elemēta
celuz terrā lapides ligna et sic de alijs.
Et creatyram p̄im spiritualeꝝ et p̄im

corpalem ut hōmīneꝝ cuius anima est
creatura spiritualis. corp⁹ s̄o ē crea-
tura corporalis. **N**ota differētiaz inter
creare et facere. **C**reare est ex nihilo. alii
quid facere. **E**t hoc est im possibile s̄m
Aristo. q̄ dicit. j. de ḡnatione et corru-
ptione. Ex nihilo nihil fit. **E**t ppter ea
idē Aristo. viii. phisi. dicit mundū ab
eterno fuisse; sed a deo creatū. **U**nde
Gen. j. In principio creauit deo celuz
et terrā. **S**ed facere est ex aliquo aliqd
facere. **E**t creare solū p̄tinet ad deum.
Costra hōc articulū sunt manichei. q̄
dicunt visibilia esse creata a p̄ncipe te-
nebrarū. **I**nvisibilia s̄o a deo. **Q**ue
heresis ē odibil̄ deo et hōib⁹. **D**eo. q̄a
tal is heresis deo sūnū dominiū dimi-
nuit dū visibilia eius dominio s̄bra-
bit. hōib⁹. q̄ cōtumelīa eis facit du⁹
eos expte ex qua visibiles sunt diabo-
lo attribuit. imo talis heresis telone
stat omnes visibiles creatureſ dum
eas dicit a diabolo esse creatas. **E**x
cōsideratione illi⁹ articuli hō dirigit
ad tria. **P**rimo ad ḡrazaciones. q̄a
ex q̄ deos ē creator oīum creaturarū
certū ē quicqđ sum⁹ vel habem⁹ a deo
habemus. j. Cor. iij. **Q**uid habes qđ
nō accepisti: p̄s. **D**omi ni est terra ple-
nitudo eius. **S**ed ex quo omnia a deo
habemus: tunc merito tenemur ei gra-
tiarum actiones reddere et referre. p̄s.
Quid retribuam domino pro omni-
bus que retribuit mibi. **C**hrysosto-
m in sermone quodā. Liberalissimus est
deus. **Q**uanta tibī largitus est ad in-
stigationem. quanta ad eruditionē
quanta ad correctionē. quanta eti-
am ad delectationē. **E**t hec omnia
gratis dedit. **S**ecūdo inducimur
ad bene vtendū rebus creatis. **H**ā
creatūris debem⁹ vti ad hoc ad quod
creare sūt. **S**ynt aut̄ create ad duo.

De symbolo apostolorum XXII

Primo ad gloriam dei. Pronerbio, xi. Uniūsa ppter scip̄lū. i. ad gl̄ia suā opat̄ ē de. Sc̄do creare sūt ad utilitatem hominis. Debemus ergo uti creaturis ad honorem dei et utilitatem propria. Sed heu plures sunt qui non regnatiāt̄ deo de creaturis suis. Imo se p̄ius abutunt̄ donis dei. Unde Aug⁹ de ciuitate dei. Quisquis beneficia dei non videt: cecus est. nec laudat ingratius est. Quisquis in laudando relucatur: insanus est. Sciendum etiam quilli multum se timere debet qui male vtuntur creaturis et donis dei. quia de his districtam reddituri sunt rationem. Unde Chrysost. super Mat. In die illo nihil est quod respondeamus: ubi celum et terra sol et aqua et luna dies et noctes et mundus totus stabit aduersus nos in testimoniuī peccatorum nostrorū. Etsi omnia tacerent tamen ipse cogitationes nostre et ipsa opera specialiter stabunt ante oculos nostros accusantes nos ante deū. Dicente Ap̄lo. Cogitationib⁹ inuidē accusantium. Tertio inducimur ex isto articulo ad cognitionem humanae dignitatis: quia deus omnes creatureas creavit ppter hominem: et subiecit eas homini. Sc̄n. j. Dominamini piscibus maris. ps. Omnia subiecisti sub pedibus eius. Est ergo homo tantē dignitatis q̄ debet p̄esse omnib⁹ creatureis et subesse deo.

Elin iesum christum filium ei⁹ unicum dominū nostrū. Istū secundū articulūz descriptis sanctus Johānes ap̄l's etiam euāgelistā. Qui post dictū beati Petri ap̄li adiūxit et in iesū christū ū. Et quidez cōuenienter illi⁹ articuli descriptio fuit sibi data: cui maiestas verbi in cōga fuit reuelata; ut p̄sonā filij explicaret

I secundo articulo fidei christiane. Qui postea dicit in euāgilio qđ scripsit. In principio erat verbum et p̄bū ū. Et nota dū q̄ beat⁹ Jobes in illo articulo primo dicit ief̄ q̄ int̄p̄tat̄ saluator. per h̄ designat̄ ip̄sle ē q̄ vult oēs homines saluari. Sc̄do dicit christū. p̄ h̄ desi gnat̄ q̄ nō solū ē saluator: sed etiā m̄gr̄ q̄ christ⁹ interp̄tat̄ vnc̄: et vnc̄ do cet de oīb⁹. Pro q̄ sciēdū q̄ m̄gr̄ n̄r̄ chris⁹ docet nos p̄mo būilitatē p̄ sup̄ biādicē Mat. xi. Discite a me q̄ m̄it̄ sū et būilis corde. Aug⁹. de verb̄ dñi. sermone. xj. Discite a me in q̄t dñs nō m̄ndū creare. nō visibilita et invisibilita cūcta creare. nō in isto m̄ndo mirabilia facere. vel mortuos suscitare. s̄ q̄ m̄itis sū et būilis corde. Secundo docet nos dilectionē inimicoy p̄tra inuidā Mat. v. Diligite ūimicos vestros. bū facite his q̄ vos oderunt: et orate pro p̄sequētib⁹ et calūniātib⁹ vos ut sit filij patris vestri qui in celis ē. Tertio docet nos orare et int̄eta oratione orare. et hoc ē contra somnolentiā. Mat. xxv. Vigilate et orate ne intrētis in tē ptationem. Aug⁹. Oratio tua locutio est ad deū. Quādo legis tenetibi loquitur: quando oras cum deo loqueris. Aug⁹. in sermone. Oratio orantis ē subsidium. deo sacrificium. demo nibus autem flagellum. Quarto docet temporalia relinquare contra auariciam Luč. xiiij. Nisi quis renunciā uerit omnibus que possidet: non potest meus esse discipulus. Beda sup̄ verba predicta. Discat inquā renūciare omnibus et relinquare omnia quia renunciare conuenit omnibus qui ita licite vtunt̄ m̄ndanis que possident et cum mente tendunt ad eter na. Relinquere est tantūmodo perfectorū qui et omnia temporalia postpo-

nunt: et solis eternis inhabant. **Quinto** docet operari opera bona et meritoria non accidiaz. **Zoh. ix.** Operamini dum dies est: quod venit nox quando nemo operari potest. **Bern.** de consideratione. Si labo: te terret merces iniurie. **Ansg.** Genesim suum proximum laborem mercedem accipiet. **Leo papa** in quodam sermone. Non dormientibus regnum celorum puenit: nec ocio nec desidia torpentibus beatitudo eternitatis remittitur. **Sexto** docet tribulationes et aduersitates patienter sufferre. **Mat. v.** Si quis te percussit in unam tecum. Item **Luc. xxi.** In patientia vestra posse debitis animas vestras. **Heges.** in evangelio. Cum audieritis prophetiam. Patientia est aliena mala equanimiter peti: contra eum quod qui mala irrogat nullo dolore moueri. **Septimo** docet oculos peccatores penitentiam agere. Dicit **Mat.** Nisi penitentiam egeritis. **Aug.** de verbis domini sermonem. **XI.** **Lepus** quo non penitentem vestit nobis in iudicium tota enim vita est tempus penitendi. **Sequitur** filium eius unicum. **Abi** debemus credere quod christus est unigenitus et unus filius dei: et quod fuit cum patre eternaliter et quod est alia persona a patre: et quod est unus naturae et substantiae cum patre. **Si** **Sequitur** dominum nostrum. **Abi** sciendum est libenter debemus eum habere per dominum propter quinque conditiones eius. **Primo** quia est nobilis. **Lu. i.** Altissimi filius. **p. s.** Magnus dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis. **Secundo** quia mansuetus: ergo agnus nominatur. **Joh. i.** ubi dicit **Johannes baptista**. Ecce agnus dei. **Elae. liij.** Tunc ouis coram tondente se obmutescet. **Tertio** quia fortis ad protegendum et liberandum nos a malo. **p. s.** Deus protector vite

mea: a quo trepidabo: **Quarto** quia nos creauit. **p. s.** Ipse fecit nos: et non ipsi nos. **Insuper** nos redemit proprio sanguine suo. **Aps.** Empti estis precio magno. **Quinto** quia largus est ad remunerandum seruos suos. **Aug. li.** **xij.** de cunctitate dei. Ipse deus erit finis desideriorum nostrorum: qui sine fine videbitur: sine fastidio amabitur: sine fatigacione laudabitur. Itē **Aug.** in eodem libro. **Qd** te preparavit diligenter: fide non capitur: spe non attingitur: charitate non comprehenditur: desideria et vota transgreditur: acquiri potest: est mari non potest.

Qui conceptus est de spiritu sancto natus ex Maria virgine. **Hunc** articulus ponit Jacobus maior frater iohannae: qui fuerunt filii cibedaei. In quo articulo ponit duas distinctas veritates. **Prima** de christi conceptione: cum dicit: Qui conceptus est de spiritu sancto. **Secunda** de eius bene dicta nativitate: cuius subdit: natus ex Maria virgine. **Abi** sciendum est quod non solum necessarium est christiano credere filium dei: sed etiam necessarium est credere eius incarnationem per quam nobis visibilis appuit. **Baruch. iiij.** Post hec in terris visus est: et cum hominibus conversatus est. **Queritur** quomodo in carnatio christi facta sit: Respondet quod postquam angelus Gabriel fuit missus ad virginem Mariam: ut haberet **Lu. i.** Et Maria credidit et consensit: tunc spiritus sanctus supernenit in eam et eam sanctificauit et secundavit et formauit instanti de purissimo sanguine virginis Marie: vel ut alii dicunt de purissimis humoribus eius corporis christi: et in eodem instanti in quo formatum est corpus: creata est et anima ex nabi-

De symbolo apostolorum XXII

lo. et in eodem instanti coniuncta est corpori organico. Et illa duo corpus et anima simul mox fuerunt deitati unita in dei filii persona. Item sciendum est Henr. de firmaria quod tota trinitas illam incarnationem operata est. quia opera trinitatis ad extra sunt indumenta. Nam ibi fuit potentia patris; quem statim corpus formauit et anima creauit. et illa duo divinitati vniuit in illo momento cum dixit: Ecce ancilla domini hoc non potuit facere potentia alicuius creature. quia omnis creatura in sua operatione requirit tempus. sicut firmamentum requirit diem ut moueatur ab oriente in occidentem. luna ad complementum sui cursus requirit mensem sol integrum annum. homo in determinato tempore formatur in utero matris. In conceptione autem christi operata est potentia patris. quia in instanti conceptionis completa sunt. Item operata est ibi sapientia filii. quia ibi corpus suum optime disposuit et omnia membra decenter ornauit. p. Speciosus forma pro filio hominum. Item operata est gratia spiritus sancti quod conceptionem illam mundam ab omni peccato reddidit. Quod non est factum in aliquo puro homine. Licet enim aliqui nati sunt sine peccato et sanctificatione in utero matris. Sicut beata virgo Maria. Iohannes baptista. Hieremias. tamen in peccato originali sunt concepsi; et secundum rationem seminaliter descendunt ab adam. Christus autem non solum natus sed etiam preceptus fuit sine peccato. Aug. Solus redemptoris est enim sine peccato. Hec Henr. de firmaria super symbolum. Queritur quare conceptionis christi potius attribuitur spiritus sanctus. Rideo secundum Henr. de firma. quod intentio denotat operationem. Christus autem hac

intentione carnem assumpsit ut misericordia et afflictis subveniret. Et quod bonitas et misericordia attribuitur spiritus sancto: ideo de spiritu sancto conceptus ut per hoc excludatur corporeus admixtio. Unde canit. Non ex virili semine: sed mystico spiramine. Ita sciendum quod quoniam tota trinitas operata sit incarnationem: solus tamen filius est incarnatus. ut dicit beatus Augustinus in libro de fide ad Petrum. Et beatus Augustinus ponit tale exemplum. Si tres pueri tenerent unam tunicam: illarum una ex illis indueretur: tunc illa induitio fieret a tribus pueris. et una illarum eam sola indueretur. Et alius doctor ponit tale exemplum. Si tres scilicet petrus. iohannes. andreas simul agerent rubricando andream. rubricatio andree fieret ab his tribus simul. at tamen solus andreas rubricaretur.

Sequitur. Natus ex Maria virginine. Virgo maria virgo concepit. virgo peperit. et post partum virgo permanebat. Queritur quare christus natus sit de virginie. Respondeo secundum Henr. de firma. Triplex est status humanae nature: coniugalis. viduinalis. virgininalis. primus bonus. secundus melior. tertius optimus. Quid quod autem est optimus deo attribuitur: ideo conveniens futurum ut de virginie nasceretur. Et in hoc etiam ostendit christus excellentiam status virginitatis. Aug. Unius sanctae virginis partus omnium sanctorum virginum est decus. Secundo secundum Henr. de firma. Sicut per Eum virginem facta est perditio: sic econuerso per Mariam virginem debuit fieri regatio. Unde canitur. Paradisi porta per Eum cunctis clausa est. et per Mariam virginem iterum patefacta est. igitur sic. Tertio.

ut veritas p̄petet adūplereſ. Eſaie vii. Ecce virgo concipiet et pariet filium. Scindū etiam q̄ circa hunc articulum. Origenes errauit q̄ dixit q̄ chriſtus ad hoc natus ē: et ad hoc venit ut non ſolum ſaluaſet homines: ſed etiā demones in fine mundi. hoc eſt autem contra dictum christi. Matth. xxv. Ite maledicti in ignem eternum qui para‐tus eſt diabolo et angel eius. Ad remouendum hunc errorē patres sancti addiderunt in ſymbolo quod canit in missa. Qui propter nos homines et ppter noſtrā ſalutem. et non ppter de‐mones.

De quarto articulo.

Dicitur sub pontio pilato: crucifixus mortuus et ſepultus. Iſtum articulum fm Henr. de firmaria: posuit beatus Andreas. Qui quidez articulus neceſſarius eſt ad ſalutem. Nam ſicut debemus cre‐dere incarnationem filij: ita neceſſarium eſt credere paſſione et morte eius. Quia fm Gregorium. Nihil nobis naſci profuit: niſi redemi pñuifſet. In quo quidem articulo beatus Andreas deſcribit quatuor creditas verita‐tes. Prima eſt de christi paſſione: p‐ut christus anteq̄ ſuit crucifixus paſſus eſt: ſcilicet flagellatus illufus con‐ſputus: alapis celus: velatus facie: co‐lippiçatus et spinis coronatus. Et h̄ notatur cum dicitur: paſſus sub pon‐to pilato. Secunda eſt de christi cru‐cifiōe. Tertia de christi morte. Quar‐ta de ſepultura. Et quidem illę verita‐tes ſunt diſtincte. Probatur quia ho‐ra matutinali ſuit paſſus vſq; ad ter‐tiam: et hora ſexta crucifixus: et hora nona mortu⁹: et hora vſpertina ſepul‐tus. Item aduertendum circa paſſio‐nem christi. Primo quis patit? Re‐pondeo dei filius ſumme bonus. Se‐

cundo quid et qualia patitur? Reſpo‐deo patitur in rebus exterioribus ſpo‐liationem: quia nudus pependit nec hauiſſi aq;que habuit. In corpore ama‐riſſimam afflictionem. Quia a planta pedis vſq; ad verticem non fuit in eo ſanitas. In anima maximam triftici‐am. Unū dixit: Christis eſt anima mea vſq; ad mortem. Tertio a quibus pa‐titur? Reſpondeo a principibus ſacer‐dotum et ministris et popularibus et a iudeis et a gentilib⁹. p̄. Quare fremu‐erunt gentes: et p̄plici meditati ſunt ina‐nia. Aſtiterunt t̄c. Quarto quare pa‐titur? Reſpondeo: ppter peccata noſtra et ſalutē noſtrā. Eſa. liij. Propter ce‐lus populi mei percuſſi eum. Quinto quid coegit eum? Reſpondeo: maſia charitas. Apoc. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis noſtris i ſanguine ſuo Roma. v. Comendat deus ſuam cha‐ritatem in nobis: qm cū inimici eſſe‐mus christus p nobis paſſus ē et mor‐tuus iuſtus p inuictis. Paſſus sub po‐to pilato. Notandum q̄ christus pa‐ſsus ē in uno pilato: nūc aut in mebris ſuis patiēt a multis pilatis. Mat. xxv. Qd vni ex minis meis feciſt mihi fe‐ciſt. Et ideo chariſſime ſi iniuriote pa‐ter a iudice iniquo noli murmurare. H̄ memēto dñm ielū christū paſſum in poto pilato. Itē ſi ibdil⁹ eſt et hēs p̄latū corruptū h̄mētēt p inuictiā: ſis patiēs: q; ipſe ē tu⁹ pilat⁹. Si mulier es et habes virū furiosū te pculientem ſis patiēs: q; ipſe ē tu⁹ pilat⁹. Si huſſi es et habes dñs ipiū et crudelē te moleſ‐tātē nō mireſi: q; ipſe ē tu⁹ pilat⁹. et ſic d alijs. Et oēs iſti p̄dicti debet eē patiē‐tes: quia p̄o bis tribulationibus ha‐bituri ſunt magnum p̄gminz in celo. Matth. v. Beati eſtis cum maledixe‐rint yobis homines et perſequi vos

De symbolo apostolorum XXII

fuerint et dixerint omne malum aduersum vos mentientes propter me. Gaudete et exultate quoniam merces vestra copiosa est in celis. Itet sciendum quod pontius est cognomen ab insula ponti nostrarum; sed pilatus est primitus et erat genitilis et indignus pane. Quia enim Augustinus. Peccator non est dignus pane quo vescitur. A quo malo homine christus ad mortem sententiatus et iudicatus est. Item sciendum quod Vincentius in speculo historiali dicit. Ne pilatus accusatus est in multis. a vitellio preside syrie. Et primo de morte omnium innocentium quos occiderat et quod imagines gentilium ponebat in templo. Item quod pecuniam positam in corbonam redigebat in suos usus. inde faciens a quoductum in domum suam. Pro his missus est in exilium et ibi in multas incidentes calamitates se propria manu interemit.

De quinto articulo.
Descendit ad inferna Iesu qui natus articulum scribit beatus Philippus apłs. Circa quem articulum primo queritur quo tempore vel qua hora christus ad inferna descendit. Respondeo enim sanctum Thomam quod statim quando anima christi fuit a corpore separata; tunc anima christi dei tate unita descendit ad limbum patrum et mansit ibi ab hora mortis christi que fuit hora sexta ferie nona. usque ad horam resurrectionis. et hoc fuit tempus xl horas. Quia dilucido diei dominice surrexit. in eadem hora resurrectionis eduxit eos de limbo. Itet sciendum quod anima christi separata fuit a corpore sed deitas mansit cum anima ad inferna descendente; et etiam cum corpore in sepulcro iacente. Item sciendum quod ante christi passionem fuerunt quatuor receptacula animarum. Primus

locus fuit infernus damnablem; in quo est pena sensus et pena damni. id est carentia visionis dei. Ac etiam ibi sunt tenebre extiores et intiores. id est carentia gratiae et carentia glorie. Ad hunc locum christus non descendit: nec ab illo aliquem liberavit. Ratio quod christi passio nulli predicti nisi sit ei membrum vel fiat per conversionem. Sed illi in inferno non fuerunt membra christi nec poterant fieri quia fuerunt extra statum meritorum: quod nec in illo loco est redemptio. nec per eis est orandum. Unde beatus Augustinus. Si sciret patrem meum in inferno non plus orare per eo quam per diabolo. Secundus locus est limbus puerorum. id est illorum infantium in peccato originali decedentium. qui limbus est super infernum et ibi est pena damnationis. id est carentia visionis divinae. et non est pena sensus id est sensibilis pena non est ibi. Et sunt ibi tenebre extiores et intiores. et carentia gratiae et glorie. Ad illum locum Christus etiam non descendit nec ab eo aliquem liberavit. Ratio huius: quod illi pueri non fuerunt capaces gratiae christi. nec satisfactionis christi poterat illis suffragari neque ad eos extenderi. Quia ad illos solus extendit quod eius membra efficiunt per fidem vel aliquid fidei sacramentum. Non enim illi poterat habere. Tertius locus est purgatorium. et est super limbum puerorum. et ibi est pena damnationis et sensus ad temporis terminatum et finitum. Et sunt ibi tantum tenebre extiores quia gratiam habent. Ibi est ignis corporalis in quo anime illorum qui in hac vita penitentiam suam non impleverunt affliguntur usque ad satisfactionem condignam. Queritur utrum illi qui fuerunt in purgatorio liberati sint quando christus descendit ad limbum patrum. Respondeo quod non: sed soli illi qui tunc fuerunt purgati sufficienter. Vel meruerunt hoc quod illo

tempore scilicet in descensu christi liberari debuissent. Ratio est quia passio christi non habuit temporalem virtutem et transitoriam semperam. Sed pene purgatorij est transitoria et temporalis et ideo qui fuerunt tales quales nunc sunt qui in purgatorio detinentur: non fuerunt a purgatorio liberati per descenditum christi ad inferos. Sed solum illi qui tunc purgati fuerunt vel alias huius meruerunt. ex tempore descendens christi liberari deberent. Quartus locus et superius est limbus scriptorum patrum ubi fuit pene damnationis id est carcer visionis diuinorum et non pene sensus. Et erant ibi pene exteriores sed non interiores. quia omnes isti in gratia fuerunt. Et ad istum christus descendit et fregit: et sanctos patres inde eduxit. Ex isto articulo habemus duo documenta. Primum quod debemus habere spez de deo quia si illos qui fuerunt in limbo visitavit quilibet nostrum potest considerare quod nos in tribulationibus nostris non derelinquit dominus. Cum ipso sum in tribulatione eripiatur enim et glorificabit eum. Secundum documentum est quod debemus animabus proximorum nostrorum subvenire. Si enim christus descendit ad inferos ut suos liberaret. Et nos exemplo christi debemus subvenire animabus suis fragia. Unde ipsi clamant ad nos. Job ix. Misericordia mei misericordia mei saltem vos amici mei.

De sexto articulo.

Sextus articulus de scripsit sanctus Thomas apostolus et conuenienter scripsit istum articulum quod in eo prius dubitauerat: et de eo plene certificatus fuit. Sicut habet Joba xx. Cibi christus dixit Thomam. Infer digitum tuum huc et vide manus meas

et raffer manum tuam et mitte in latum meum et noli esse incredulus sed fidelis. Unde sanctus Thomas in viii. parte. q. liij. ar. iiiij. dicit quod sanctus Thomas apostolus non solum vidit vulnera christi: sed etiam tetigit. Item notandum est Henricus de firmaria. Sicut necessarium est nobis credere quod christus mortuus fuit ita necessarium est nobis credere quod resurrexit: quia hoc valet ad sublevacionem spiei nostre quia membris datur spes a consideratione capitum. Quia si christus resurrexit et nos resurgemus: Surrexerat autem resurrectione perfecta que est ad vitam immortalem. Romanorum. vii. Christus resurgent ex mortuis iam non moritur. Et ceterum.

De septimo articulo.

Habemus duo documenta. Hunc articulum posuit beatus Bartholomeus. Et necessarium est credere quod christus quadragesima die gloriosus ascendit. Quia sicut credimus passionem et resurrectionem sic et ascensionem quia passio accedit nos ad charitatem resurrectionis erigit ad fidem ascensio eleuat ad spem. Cibi considerandum est in isto articulo magnitudo virtutis dei quia ascendit in forma humana cum corpore et anima: et eius virtus natura divina et humana scilicet de morte olimueri qui distat a hierusalem per mille passus et presentibus apostolis et cum beatissima virginem maria: et alijs milibus que secutae eum fuerunt a galilea. Et cum septuaginta duobus discipulis. Et verisimile est quod non solum iam dicti presentes fuerunt in monte olimueri sed etiam multi alii discipuli christi occulti propter iudiciorum: ut Nicodemus Gamaliel Joseph ab armathia: et pseiles venerunt cum processione eius.

De symbolo apostolorum

xxii

apostolis aut alio modo ad montem oliuetae ut viderent christum dominum suum ascendere in celum. Dicit enim magister historiarum quod facto praedicto in die ascensionis congregaverunt se in monte sion christi discipuli; et exierunt cum processione in montem oliuetae ut viderent christum ascendere cum potentia magna. Item sciendum quod christus ascendit gaudenter. Nam illud postea ascendit deus in iubilatione; nec ipse solus gaudebat; sed et ipsi omnes qui fuerunt presentes. Similiter angeli et omnes anime que ab eo de limbo liberatae fuerunt. videlicet sanctorum patrum prophetarum patriarcharum sanctorum innocentium. sancti Johannis baptiste; et illorum iustorum qui fuerunt mortui; vel purgati a resurrectione christi usque ad ascensionem eius. he animus singulare cum christo ascenderunt et fuerunt in maxima iubilatione. Et hoc voluit signare episcopus dicens: Ascendens in altum captiuam duxit captivitatem. id est. illos qui fuerunt captivi in limbo inferni. Sedet ad dexteram dei. Abi sciendum quod christus dicit descendere ad dexteram dei omnipotentis. qui simul habent cum patre glorias divinitatis beatitudinem et iudicariam potestatem. Quia nam Job. damascenum per dexteram intelligit gloriam divinitatis. Sed nam Augustinus. Per dexteram beatitudinem patris et iudicariam potestatem intelligitur. Nam nam naturam divinam christum cum patre habet omnia predicta equaliter in eadem maiestate. quia nullus gradus est in divinis personis. videlicet quod una persona esset dignior alia. quia sunt per omnia aequales et omnino cuncte perfecte atque dignae. Christus vero nam humana naturam; et nam quod homo dicitur sedere ad dexteram patris. id est in potentibus bonis per omnibus aliis san-

ctis. Transcendentem corporum christi sua dignitate. putatur enim unum deitati: non solum omnem creaturam corporealem; sed etiam spiritualem propter animam suam. Ideo merito debetur ei locus altissimus et nobilissimus. Ideo dicit Gregorius in omelie ascensionis. qui fecit omnia super omnia virtute sua ferebatur.

De octavo articulo.

Inde venturus est iudicare vi nos et mortuos. Iustum articulū scribit beatus Matthaeus et merito. Quia quilibet christianus tenetur credere futurum iudicium. quia est articulus fidei. **C**irca quem articulum queritur primo de loco iudicij. Respondetur quod locum extremi iudicij est valle iaphat. Unde Job. iij. Adducam omnes getes in vallem iaphat ubi disceptabo cum eis non tamē putandum est quod christus ad vallem descendat. et quod omnes indicados vallis illa recipiat. Sed christus erit in aere in loco eminenti ut ab omnibus possit videri. Et circa eum erunt sancti circumscripti et maliti erunt in terra undique circa locum iudicij. Sed quoq[ue] erit in celo. Unde Mat. xxv. Cum venerit filius hominis in maiestate sua et omnes angeloi eius cum eo. Tertio queritur an fiet citatio: Respondeat quod sic et hec fiet per vocem tubae que in aduentu iudicis ab omnibus audietur. Job. v. Venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audiunt vocem filii dei. Et dicit magister. iij. sententiarum diss. xliv. Quod vox ista erit christi vel alicuius angelorum vel plurius angelorum que ab omnibus audietur. et virtute eius mortui de monumentis excitabuntur. Erit enim signum valde evidens et manifestum. Et ideo

f

vox illa dicitur tuba propter hoc quod erit
valde apta. Et dicit nouissima quia
post illa non erit alia. **Vñ apłs. j.** **Cos**
xv. Canet enim tuba et mortui resurgent
incorrupti. Quia horribiliter autem haec
tuba sonat. Hieronimus inuitum dicit. Cum
dormiero siue vigilo siue aliquid sece-
ro semper illa vox nouissime tuba so-
nat in auribus meis. Surgite mortui et
venite ad iudicium. Hec vox ut dicit
Abryso. audiens in celo. Et tunc vide-
bunt filium hominis ut ait lucas venientem
in nubibus celo. Illuc veniet iohannes
baptista cum omnibus prophetis et patriarcha-
bus. Janitor celo petrus cum omnibus apo-
stolis et euangelistis. Stephanus cum
omnibus qui suum innocentem sanguinem
suderunt per dominum. Nicolaus et Martinus
cum omnibus confessorebus. Catharina
cum omnibus virginibus. Elizabeth
cum omnibus viduis. Anna cum omnibus
coniugatis. Regina celo cum omnibus sa-
cerdotibus et religiosis quod usque ad mor-
tem in eius obsequio permaneserunt. Itē
vox huius tubae audiatur in inferno.
ut ait Abryso. Et tunc Lucifer satan-
as. asmodius. beelzebub. venient cum
omni exercitu infernorum. Item audi-
etur vox tubae per totum mundum ab ori-
ente usque ad occidente. et resurgent oes
pariter quoque corpora in terra quiene-
runt. Veniet illuc Iayn qui proprium
fratrem suum occidit cum omnibus homi-
cidis. Judas cum omnibus traditoribus.
Pilatus cum omnibus inquis iudici-
bus. Lamech cum omnibus adulteris.
Ananias et caphyra cum omnibus mo-
nachis proprietariis. Athalia cum puer-
orum necatricibus. Et precedent qui
bona fecerunt in eternam vitas. Qui
vero mala egerunt in supplicium eter-
num. Item sciendum quod iste articulus
debet nobis incutere timorem magnum

quia de omnibus reddituri sumus di-
strictam ratione. **Lccs. xij.** Luncta que
fiunt adducet dominus ad iudicium.
Nam reddituri sumus rationem de
cogitationibus nostris. **Unde Greg.**
Hic deus cogitationes vniuersitatem
considerat. et cunctos gressus diume-
rat. ut nec minutissime cogitationes
que apud nos vnde viluerunt eius iudi-
cio indiscussa remaneant. **Sap. j.** In
cognitionibus impiorum interrogatio erit
Item de omnibus verbis. **Matt. xij.**
De omni verbo ocioso quod locuti fu-
erint homines recte. Item de omnibus
operibus nostris que gessimus in cor-
pore. scilicet de omni gressu. visa. tactu
auditu. et sic de aliis. **Apostolus.** Om-
nes nos manifestari oportet ante tri-
bunal christi. ut referat unusquisque per
ut gesserat in corpore suo. siue bonus
siue malum. Itē de rebus temporali-
bus quomodo lucrat? es. quomodo
possedisti. quomodo expendisti. Itē
qlibet de officio et artificio suo. scilicet
faber. sutor. sartor. pistor. et sic de aliis.
Similiter officiales sicut magister ci-
nium. et sic de aliis. Itē qlibet de suo
statu. siue in statu matrimoniali. siue
viduali. siue in statu virginitatis. et sic
de aliis.

De articulo nono.

De articulo nono. Redo in spiritum sanctum. Ex-
peditis articulis specialiter re-
spicientibus personas patris
et filii. nunc accedendum est ad eos quod ter-
tiam in trinitate respiciunt personas. vi.
delicet spiritum sancti. Et istum articu-
lum describit Jacobus minor frater
Simonis et Iudei. Et merito quia quod
libet christianus tenetur credere hunc
articulum. Quia sicut necessarium est
ad salutem credere in patrem et in filium.
Ita et in spiritum sanctum. quia ipse est

De symbolo apostolorum

xxii

per omnia patri et filio equalis· quia est eiusdem essentie cum patre et filio. Ergo te necessitate salutis tenetur qui libet christianus credere quod spiritus sanctus procedit a patre et filio. In hoc greci errant qui dicunt quod solus a patre procedit et non a filio· quod est falsum et contra fidem. Unde canitur in symbo lo. Quia a patre filioque procedit. Unde etiam ab apostolo spiritus filii nunc patitur. Gal. iiiij. Misit deus spiritus filii sui in corda vestra. Si ergo est spiritus filii; utique est a filio. Et ita planum est quod procedit ab eo. Item sciendum quod spiritus sanctus ab omnibus est descendens. Quia per ipsum vivificamur Job. vi. Spiritus est qui vivificat· nam qui caret spiritu sancto mortuus est· nam sicut spiritus rationalis necessarius est corpori ut illud vivificet (Si enim afferatur spiritus in puluerem revertitur) Eodem modo spiritus sanctus se habet ad animam. Unde p. Auferes spiritum eorum et deficient. Item necessarius est nobis spiritus sanctus· quod nisi per eum a malo liberamur; et bonum operamur. Unde Aug. in libro de gratia. Desiderate auxilium gratiae quod sola omnes liberamur a malo· sine quod nullus prospicere cogitando sine volendo et amando sine agendo facimus bonum.

De decimo articulo.

Sanctam ecclesiam catholicam
Hunc articulus descripsit beatus Simon qui dictus est chanarius frater Jacobi minoris et consanguineus salvatoris. Sciendum quod ille articulus sic intelligitur· id est credo in spiritum sanctum ecclesiam catholicam sanctificantem. Item sciendum quod ecclesia· id est congregatio fidelium et quilibet homo in gratia existens est membrum ecclesie et christus est caput.

Unde Eph. v. Ut enim caput mulieris· sicut christus est caput ecclesie. Et illius corporis anima est spiritus sanctus· quia spiritus est qui vivificat. Item sciendum quod fides catholica est una· quod patet ex hoc; quia omnes christiani procedentes et sequentes unam habuerunt et habebunt fidem. At dicitur li. iij. sententiaria. di. xxv. Nam procedentes christiani illa credebant futura que nos credimus posterius ut ipsi credebant explicite vel implicite filium dei nasciturum passarum moriturum resurrectum celum ascensurum· hec omnia credimus iam facta· scilicet filium dei incarnatum passum et. Bern. Multi ante saluatoris adventum deum omnipotentem timentes; et diligentes suam salutis gratissimum promissorem: credentes in promissionem fidei: sperantes certissimum redemptorem· in hac fide et expectacione saluati sunt. Iz quando et quali et quod ordine salus repromissa fuerit ignorant. Igitur ecclesia dicitur una extra quam nullus saluatitur· et intra quam nullus damnatur. Hoc figuratum est in arca noe in qua omnes qui fuerunt salvabantur· et omnes qui extra eam fuerant submersabantur. Igitur periculum est valde extra ecclesiam esse.

(P)rescinditur autem quis ab ecclesia tripliciter. Primo propter quoniamcumque peccatum mortale· quia iesi peccatores sunt de ecclesia quantum ad numerum propter christianitatem signaculum et characterem quem in baptismate consecuti sunt· tamen non sunt vivi quantum ad meritum. Secundo propter heresim. Tertio propter excommunicationem. Qui in aliquo predicatorum scienter mortuus esset non esset cum fidelibus sepeliendus· nec esset per eo orandum; nec aliquod sacrificium offerendum. Secundum ecclesia dicitur sancta. Hoc dicitur

r 2

ad differentiam ecclesie malignantius
q[uod] non est sancta sed peruersa. ps. Odi
ui ecclesiam malignatium. Sed eccl
esia catholica est sancta et pura que qui
dem sanctitas atteditur ad similitudi
nem ecclesie materialis que cum con
securatur laua et inungit. Sic fideles
loti sunt in virtute illius aq[ue] que exiuit
de latere ipsius Christi cuius virtute et pas
sionis Christi baptismus et alia sacramen
ta virtutem habent. Item fideles Christi
vngunturunctione spirituali hec autem un
ctio est spiritus sancti gratia. Simile est d
hoie sicut de aere i die enim semper clara
ritas nisi superueniat nebula; sic in ani
ma hominis semper est gratia spiritus sancti
nisi ipsam expellat per inunctionem pec
cati. Designatur enim spiritus sanctus cum
innocencia habitare. Juxta illud. Quia
communicatio lucis ad tenebras. Et di
citur sancta quia Deus eam inhabitat
ps. Domine dominum tuam decet sancti
tudo. Apls. 1. Col. iii. Rescit quod tem
plum dei estis. Inc. Templus dei in
ter vos est. Tertio dicitur catholica
id est universalis. Primo quantum ad
locum quia per totum mundum predica
tur. Roma. 1. Fides vera annuntiatur in
universalis terra. ps. In omnem terram
exiuit sonus eorum. Secundo quantum
ad sexus quia nullus abiicitur sine sit
iuuenis siue senex; siue masculus siue
femina. Tertio quantum ad tempus quod
omnes fideles qui fuerint a principio
ab initio et qui usque ad finem mundi
erunt; hos continet ecclesia et durabit
ipsa etiam usque ad finem mundi. Quia
regnum ecclesie est firmissimum ex quo
non est subuersum per tyrannos et ne
ronem diocletianum arrianum iulianum
qui fortissime impugnauerunt ecclesiam
et conati sunt eam exterminare. Sed
quando illos fideles martyriauerunt.

tanto plus multiplicati sunt sicut filii
Israël a pharaone oppressi pl[urimi] fuerunt
multiplicati. Exo. j. Imo nec antichri
stus praeualebit contra eas; scilicet eā ex
toto exterminando. An Mat. xxvii.
Ecce ego vobis sum usque ad con
sumationem seculi sed post consumati
onem tunc remanebit in celo. Si iam
ecclesia sancta divisa est in tres. Una
est in mundo alia in purgatorio ter
tia in celo. Et hoc designatur in divisione
hostie que in tres partes dividitur
in missis sacerdotum.

De undecimo articulo.

Sanctorum communione remis
sione peccatorum. Hunc articulū finit
Henricum d[icit] maria posuit Iudas tadens frater si
monis et iacobi. Pro quo sciendū est
sanctorum communio est bonorum spiri
tualium per sanctos acquisitorū con
gregatio. Unde inter alia que sunt no
bis credenda etiam specialiter est credē
da communicatio sanctorum in ecclesia
nam omnes peccatores existentes sine
peccato mortali participes sunt omnium
bonorum que fiunt in ecclesia per quod
libet membrū ecclesie. Sicut si candela
accendatur per aliquo specialiter om
nes qui cum illo sunt beneficiū cande
le percipiunt nisi in visu impediatur
scilicet obstatculo peccati mortalis quod
obtenebrat intellectum et inficit affec
tum. Juxta illud ps. Participem
fac Deus omnium timentium te. Ratio au
tem quare communia sunt bona ecclesie
est charitas et unitas fidelium. Quia
charitas non querit que sua sunt sed
quod utile est et bonum multis. Ideo ipsa
est distributrix bonorum que fiunt in ecclesia
Et bonorum ecclesie in singula membra
corporis Christi mystici distribuuntur
potest declarari per tria exempla. Primus est

De symbolo apostolorum

XXII

in hoc cū cibis bene fuerit indigesitus dirigit ad singula mēbra sana. Hoc exemplū ē in arbore in qua humor per radices attractus dividit p singulos et ramos saltē non aridos. Tertīū exemplū ē in fonte emanātē q̄ dividit ī multos riunios non obstructos. Qñ aut ab hoc aliq d membrū vel ab arbore aliq̄ ramus reputat: ad illū nō mittit nutrimentū: sic qñ ab ecclia aliq̄ pscindit p heresim aut inobedientiā aut excommunicationē seu charitatē amissionē: tūc p̄uaſ sanctoꝝ cōmuniōne et bonoꝝ ecclie p̄ticipatiōe. Et h̄ q̄libet xpianoꝝ debet abhorre et fugere: q̄ si cabſilis ē in statu dānatio-
nis: tōiū bonoꝝ ecclie p̄uat. H̄nt aut tria p̄sidia inter alia q̄ a sanctoꝝ cōmuniōne pueniunt. s indulgētia p̄la-
toroꝝ p̄ces sanctoꝝ et suffragia mor-
tuor̄. Un̄ sciendū q̄ indulgētia veni-
unt de theſauro ecclie et sanctoꝝ cō-
muniōne. H̄nc theſaurū habet dispē-
ſare p̄lati ecclie plus et min⁹ huic et iſi
dādo fīm cauſa rationabilē. Quatuor tñ requirunt ad h̄ q̄ indulgētia
valeat fīm sanctū Ldo. sup. iiiij. dī. xx.
Duo ex pte dantis et duo ex pte susci-
piētis. Ex pte dantis reqn̄t autoritas
et causa rationabilis. scz utilitas ecclie-
ſistica. Ex pte suscipiētis etiā duo. s.
vt sit cōtritus et cōfessus et faciat illud
p q̄ indulgentia est data. Quo ad
scđam pte articuli scz remissionē pecca-
torū ē tenendū q̄ omne peccatum sine
sit actuale sine originale ī ecclia p̄t
remediari et mederi. Nā p baptismū
tollit omne peccatum in baptiçato non
ficte accedēt. sine hic q̄ nite baptiçat
sit adultus sine p̄culis. Post baptis-
mū autē quociētūq̄ quis lapsus fue-
rit in peccatum sine sit mortale sine ve-
niale poterit p̄ veram penitentiā repa-

rari. Ergo firmiter quilibet credere de-
bet q̄ i ecclia catholica ē remissio om-
nium peccator̄ et in nulla alia secta. q̄
extra ecclia non ē salus. Et ptra iſiū
articulū faciūt hoīes desperati q̄ pp̄t
magnitudine vel multitudinē pecca-
torū desperant qd ē maximū peccatū.
Unde Iſi d. deſūmo bono. Despera-
tio ē peior omni peccato. Unde etiā
Ang⁹ sup Jobem. De nemine despe-
randū est dum ē in hac vita. ſoluz enī
desperatiōis crīmē est qd mederi nō
pōt. Ergo credere deſem remissionē
pc̄toꝝ.

De duodecio articulo.

Carnis resurrectionē: et vitam **A**eternā. amē. Hunc articulū
ponit beat⁹ Matthias apls.
vbi dōo tāgit. Primo generalem re-
ſurrectionē. vbi dicit: carnis resurrecti-
onē. H̄c eternā gl̄iam. dicēs: vitā
eternā. Circa p̄muꝝ notandū q̄ om-
nes homines ſimul resurgent ī nouiſſi-
mo die. Unde Job. v. Genitiora in
qua omnes qui in monumētis ſunt au-
dient vocem filij dei: et qui audierint
viuent. Item apls. j. ad Cor. xv. Om-
nes qdē resurgem⁹. Un̄ credendū
est omni christiano q̄ quilibet h̄o idē
in numero resurget cum codez corpe
ī quo iam vinit. Unde Job. ix. Nur-
sum circundator̄ pelle mea. et in carne
mea videbo teū ſaluatorē meū quem
visurus ſum egoipſe et nō ali⁹. Ad de-
notandū idēptates p̄p̄ij corporis. Q̄
uis enī corpus ī cinerē et in puluerem
redactū ſit: tñ oīa iſta que ſpectat ad
cōplementū corporis redibūt: et idem
corpus resurget. Et eadē aīa illius ho-
minis hocidez corpus ſibi assumet et
ei cōiunget. Hoc p̄t q̄ ſi h̄o qui me-
ruit debeat p̄miari vtiſtū est: necesse
ē ut idē corpus et eadē aīa ī resurrecti-
one iterū p̄iungant q̄ p̄us fuerūt ſimil-

13

De septē sacramentis XXIII

cōiuncta dñi viuerentā mortē. **N**ā si aīa aliud corpus assumeret nō esset resurrectio; bōnū corporis assumptio. **E**t hoc p̄t q̄ idē corpus ī numero cū iuslibet electi q̄ dñ nūc est grossū: mortale corruptibile defectuōsū obscurum passibile 7 grāue: hoc erit in resurrectione imortale subtile incorruptibile sūne defectu 7 clarū impassibile 7 agile. **E**t dico notāter cuiuslibet electi: quia corpora reproborū erunt valde passibilia grossa ponderosa 7 obscura. **S**q̄ reret q̄s dē estate resurgentū 7 q̄titate Respondet oēs in eadē estate resurgēt sicut xp̄i quisfuit: xxxij annoꝝ 7 q̄slī di midij. **S**ic in eadē estate omnes resurgemus tam senes q̄siuuenes. **E**t illa quātitate statuere resurget vñusq̄s q̄nā tūc habuit vel babuisset si ad dictam etatem puenit vel puenisset sine impedimentoū sui status. **A**nī aplus ad Epb. iiiij. Donec occurram in virū pfectum in mēsurā etatis plenitudinis Christi. **C**onārū ad scđaz ptem istū articuli vbi dicit: Cita eternā. Scindū q̄ quilibet homo debet credere vitam eternam q̄ vita ipse dē est. Job. xij. Ego sum via veritas et vita. Et ideo aīa q̄ semp erit p̄iuncta deo semp habebit vita eterna. **E**t nota q̄ vita eterna oīb̄ bonis abundat. **E**t ideo ē finis oīuz desideriorū nōꝝ. **N**ā i vita eterna sensus delectabit intellectū illuminabit affectū q̄etabit appetitū satiabit. **A**nī Anḡ li. ii. d̄ cini. dei. **O**chare illā vitaz̄ aplecti debuisti vbi ē vita sine morte: lux sine tenebris: iuuentus sine senectute: pax sine discordia: voluntas sine iniuria: regnū sine cōmutatione: q̄r nō amittit. **A**nī Job. xvij. Gaudium vestrum nemo tollet a vobis. **E**t tam excellens ē illud gaudiū: r̄ta mul ta sunt ibi bona q̄ de singulis dicere q̄

ibi erūt defecit human⁹ intellect⁹: nō solū human⁹: b̄ etiā angelicus. Ap̄lo attestante q̄ ait. j. Cor. ij. Qd nec oculi vident: nec auris audiunt: nec in corib⁹ ascendit q̄ p̄parauit dē bis qui diligunt illuz. **A**nī etiā p̄s. **M**ille anni aī oculos tuos sic dies hesterna q̄ p̄terij. Ad quā vitā nos p̄ducaties. Ius christus marie filius qui sine fine viuit et regnat. Amen.

Incipit tractat⁹ de septē sacramētis.

Sacramēta

Sūt septē q̄ tens instituitur in quolibet sacramēto datur grā digne recipiēti ipsū sacramētum. **Q**uerit q̄ sunt sacramēta necessitatis: **R**īdeo b̄m Raymūndū. q̄ qnq̄ Baptismus. cōfirmatio. eucharistia. penitētia. et extrema vñctio. et dicuntur necessitatis: qz sunt in p̄cepto et tenet quilibet ad ea suscipiēda p̄ loco et tpe. Reliqua duo sunt sacramēta volūtas: sc̄ ordo et matrimonii. **Q**uerit vtrū sacramēta debēat peccatoribus dari: **R**īdeo b̄m Raymūndū. ppter occulta peccata nō possunt sacramēta tene gari alicui nisi per amonitionēs secretam in speciali vel publicā factaz̄ ī generali. vt p̄t de cōsē. di. ij. nō phibeat Existens autē in peccato mortali sive occulto sive manifesto mortaliter peccat recipiendo. vt patet di. xl. multi. et xcij. illud. xj. q. iij. audi. **S**imilit̄ et ministrans sacramenta in peccato mortali peccat mortaliter. **Q**uerit vtrū possint iterari sacramēta: **R**īdeo. tria sa ramēta nō possunt iterari. sc̄ baptismus et cōfirmatio et ordo: qz in collatione cuiuslibet triū p̄dictorū imprimit̄ character aīe: q̄ etiā p̄ mortē nō p̄tab aīa separari. **A**nī si q̄s resuscitaret̄ non eēt baptiçandus nec cōfirmādus nec